

INTRODUCERE ÎN APOCALIPSA

de Aurel P. Micurescu

(continuare din numărul trecut)

El a fost izolat de lume dar a fost pus în legătură cu Dumnezeu care i a dat această glorioasă descoperire. Patmos, este o insulă stâncoasă, aridă, în Marea Egee, lungă de 16 km (10 mile) și lată de 10 km (6 mile), la o distanță de 16 km (10 mile) sud est de Efes. Istoricii romani Tacitus spune că insula era plină de exilați, iar pietrele erau pătate de sângele deținuților care erau supuși la muncă forțată, închisoare, suferință, înfometare și bătaie.

Ioan a fost trimis la închisoare deoarece a fost un patriarh, un lider al credincioșilor din provincia romană, Asia Mică. El a locuit în Efes și a fost un predicator înfocat al Cuvântului lui Dumnezeu. Și pentru autoritatea a fost logic că dacă-l vor distruge pe Ioan, vor slăbi mult credința creștină. De altfel Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că toți cei ce voiesc să trăiască cu pietate în Hristos vor fi prigoniți. Ioan a fost ucenicul pe care Isus Hristos îl iubea în mod deosebit. Dar cu toate acestea el nu a fost scutit de necazuri. Suferința este o cale împărătească, care ne duce la cer, este scris în cartea Imitatio Christi, însemnând Urmași-l pe Hristos. Deși Ioan era deținut în insula Patmos, el a primit această descoperire și versetul 10 spune că: *“În ziua Domnului eram în Duhul”*.

În capitolul 4 și versetul 2 citim: *“Numaidecât am fost răpit în Duhul. și iată că în cer era pus un scaun de domnie.”* În capitolul 17 versetul 3 scrie: *“și m-a dus, în Duhul, într-o pustie”*. Ce înseamnă aceasta? Condiția lui trupească, limitată de timp și spațiu a fost momentan schimbată și el este acum în Duhul, se mișcă în trei direcții: înainte, înapoi și în sus. El este mutat în cer și vede lucruri pe care nu le a mai văzut până atunci și mutat înainte, în timp, ca să vadă viitorul. Unii teologi cred că atunci când Ioan spune *“că eram în ziua Domnului în Duhul”*, este vorba de duminică. În Noul Testament atunci când se referă la duminică este vorba de prima zi a săptămânii.

Cele șapte Biserici din Apocalipsa

Care sunt cele șapte Biserici? Versetul 10 spune că: *“În ziua Domnului eram în Duhul și am auzit înapoia mea un glas puternic ca sunetul unei trâmbițe care zicea: “Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă”. “Ce vezi scrie într-o carte și trimite-o celor șapte biserici: la Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodicea”*. Așa că Domnul îi poruncește să scrie ceea ce vede și el vede în versetul 12, șapte sfeșnice de aur. Aceste sfeșnice sunt o sursă de lumină și sunt folosite noaptea, deoarece în timpul zilei nu este nevoie de ele. Isus a spus că trebuie să lucreze cât timp este ziua, vine noaptea când nimeni nu mai poate să lucreze. Așa că, atât timp cât El este absent din lume, este noapte până când va reveni și atunci vom avea din nou zi. Dar în noapte, adică în absența lui Isus Hristos, El a lăsat aceste sfeșnice de aur, adică Biserica, de a lumina în întinericul spiritual al acestei lumi. Sfeșnicele sunt aranjate într-un cerc și în mijlocul acestui cerc este însuși Isus Hristos.

HRISTOSUL ÎNVIAT

Apocalipsa 1:13 20

Această imagine, pe care o vede Ioan, este a Domnului Isus, în glorie. Moise L-a văzut pe Domnul și când a venit de pe munte fața lui strălucea. Isaia când L a văzut pe Domnul a strigat: *“Vai de mine, căci sunt un om cu buze necurate”*. Apostolul Pavel, când s-a întâlnit cu Domnul pe drumul Damascului, din cauza strălucirii care emana din prezența Domnului și a pierdut vederea. Observați, reacția pe care a avut-o Ioan atunci când se întâlnește cu Hristosul înviat, în strălucire, în glorie. Versetul 17 ne spune: *“Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui, ca mort”*.

Ioan îl descrie ca unul care seamăna cu Fiul omului. În profețiile lui Ezechiel și Daniel și în alte cărți ale Bibliei expresia “Fiul omului” este pentru a-l descrie pe Isus Hristos. Fiul lui Dumnezeu este în același timp Fiul omului. Când este folosit acest termen, se referă la întruparea Sa, îl descrie pe Isus Hristos ca Dumnezeu, umblând pe pământ. Dar de această dată, Fiul omului este prezentat după înviere, în glorie.

În primul rând Isus, este în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur, adică are o poziție centrală. În Evanghelia după Matei, Domnul Isus Hristos promite: *“Că acolo, unde sunt adunați doi sau trei în Numele Meu, voi fi și Eu în mijlocul lor”*. Cu alte cuvinte, El vrea să fie în centrul vieții noastre, în centrul Bisericii

Sale. El este Cel la care noi toți trebuie să ne uităm și din care să se reflecte în noi lumina Sa. În al doilea rând, ne este prezentată înfățișarea lui Isus Hristos, portretul Său.

Isus Mare Preot, Judecător și Rege

Ioan descrie înfățișarea Domnului Isus începând cu îmbrăcămintea Sa. El este îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare și încins la piept cu un brâu de aur. Haina cu care este îmbrăcat Domnul, lungă până la picioare, reprezintă maiestatea, neprihănirea, sfințenia Lui. Isaia 11:5 spune că: *“Neprihănirea va fi brâul coapselor Sale și credincioșia, brâul mijlocului Său”*. Totodată această imagine ne reamintește ținuta Marelui Preot din Vechiul Testament, Isus Hristos fiind în același timp mare preot, rege și profet.

Versetul 14 ne descrie capul și părul Lui albe ca lâna, ca zăpada. Părul alb reprezintă nu bătrânețea, ci eternitatea, veșnicia, sfințenia și înțelepciunea unui judecător. În Daniel 7:9 găsim scris: *“și un îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada și părul Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc și roatele lui ca un foc aprins.”* Ce contrast între ceea ce a văzut Ioan la Domnul Isus, când a fost pe pământ, și această imagine din slavă. Ochii Lui au fost mai mult plini de lacrimi, dar acum ei sunt plini de foc, pătrunzând cele mai adânci părți ale sufletului, văzând totul în viața mea și a ta.

În Evrei 4:13 citim: *“Nici o făptură nu este ascunsă de El, și totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia cu care avem de a face”*. Mulți cred că se pot ascunde de Dumnezeu, dar o dată toți oamenii vor sta în fața acestui mare Judecător care știe tot ce au făcut. Nu va fi o scăpare de ochii celui care vede totul, pătrunde totul ca un aparat Roentgen, vede și înregistrează totul. În Psalmul 11:4 citim că: *“Domnul este în Templul lui cel Sfânt, Domnul își are scaunul de domnie în ceruri. Ochii Lui privesc, și pleoapele Lui cercetează pe fiii oamenilor.”*

Picioarele Lui erau ca arama aprinsă și arse într-un cuptor. Îmi place așa mult remarcă pe care a făcut-o fostul pastor Ioan Mengher din Timișoara că: *“picioarele Domnului străluceau ca arama aprinsă pentru că au fost arse pe cuptorul de pe Golgota”*. Arama în Biblie ne vorbește despre judecată. Altarul din cortul întâlnirii era din aramă. Odată aceste picioare vor zdrobi pe toți dușmanii Săi, toată puterea întunericului, arama lustruită simbolizând puterea militară din antichitate. Aceste picioare L-au purtat, odată pe pământ, atunci când a predicat mulțimilor Evanghelia, dar acum sunt gata să zdrobească pe toți cei răi, pe cei ce L-au respins. Isaia 52:7 spune: *“Ce frumoase sunt pe munți picioarele celui ce-i aduce vești bune, care vestește pacea, picioarele celui care aduce vești bune care vestește mântuirea! Picioarele celui ce zice Sionului: “Dumnezeul tău împărățește.”*

Vocea Domnului Isus

Ioan descrie înfățișarea Domnului Isus, referindu-se la vocea Sa, spunând: *“Și glasul Lui era ca vuietul unor ape mari”*.

Atunci când El vorbește, vocea Lui răsună ca și căderile de ape mari. Cred că mulți dintre noi am auzit zgomotul făcut de apele unei cascade sau de apele mării atunci când se lovesc de stânci și mai ales atunci când marea este furioasă. Eu am citit într-un almanah că atunci când apele fluviului Amazon întâlnesc apele oceanului Atlantic produc mari zgomote numite în limba portugheză: *“pororoca”*. Aceste zgomote sunt așa de puternice că pot fi auzite la mari distanțe. Ciocnirile de ape produc niște valuri de peste 25 de metri, care pun în pericol chiar și vapoarele mari. V-am dat acest exemplu pentru a vă imagina sunetul vocii Domnului, care este ca vuietul unor ape mari, ca tunetul.

În Ieremia 25:31 spune că: *“vuietul ajunge până la marginea pământului căci Domnul se ceartă cu neamurile, intră la judecată împotriva oricărei făpturi și dă pe cei răi pradă săbiei, zice Domnul”*. Când Isus va judeca popoarele lumii, sunetul vocii Lui va fi înfricoșător, întocmai ca vuietul produs de căderile de ape. Ezechiel 43:2 spune: *“Glasul era ca urlatul unor ape mari și pământul strălucea de slava Sa”*. Psalmul 93:4 spune: *“Dar mai puternic decât vuietul apelor mari și mai puternic decât urlatul valurilor năprasnice ale mării este Domnul în locașurile cerești”*. Imaginați-vă ce vor face neamurile, popoarele lumii, cei ce n-au trăit în ascultare de Dumnezeu atunci când vor auzi vocea Sa. De altfel în capitolul 1 la versetul 7 scrie: *“și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui”*. În iad toți oamenii se vor pocăi, va fi plânsul și scrâșnirea dinților, o pocăință prea târzie și zădarnică pentru toți păcătoșii nemântuiți.

În continuare, Ioan descrie în versetul 16 că: *“din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri”*. Sabia a fost un instrument folosit în război. În Evrei 4:12 este descris cum Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri. Bisericii din Pergam, Domnul îi spune: *“Pocăiește-te dar. Altfel voi veni la tine curând și Mă voi război cu ei cu sabia gurii Mele”*. În Apocalipsa 19:15 este descris cum Domnul va lovi popoarele lumii cu sabia gurii Sale. El ține în mâna Sa cea dreaptă cele șapte stele, mâna dreaptă reprezentând autoritatea deplină a Domnului. În Efeseni 1:20 este descris faptul cum

Domnul Isus după înviere a fost pus să stea la dreapta Tatălui, în locurile cerești. Cele șapte stele sunt îngerii celor șapte biserici. Cuvântul înger înseamnă mesager, cei șapte îngeri sunt de fapt cei șapte păstori sau predicatorii celor șapte biserici. Mulți păstori nu știu că de fapt prima lor chemare este de a predica Cuvântul lui Dumnezeu, de a hrăni turma. Pastorul este comparat cu o stea sau un înger care este chemat să transmită mesajele Domnului în biserică.

Știți cum puteți deveni o stea? Daniel spune că cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele. De aceea să lucrăm la mântuirea altora, să răspândim Evanghelia, pentru a ajunge să strălucim ca o stea. Nu trebuie să fii predicator, să predici la amvon pentru a realiza acest lucru. Cea mai eficace metodă de evanghelizare este de la om la om. Deci caută să sprijini Evanghelia prin orice mijloc, prin rugăciune, financiar și odată vei străluci ca o stea pe cerul viitorului. Sunt atâția evangheliști în România și peste tot în lume pe care îi poți sprijini financiar. Dacă nu ești chemat de a predica Evanghelia, totuși poți să te rogi pentru cei ce predică Evanghelia! Ioan continuă să descrie fața Domnului Isus, care este ca soarele, care strălucește în toată puterea Lui. În Evanghelia după Matei capitolul 17 este descris faptul că Isus s-a dus împreună cu trei dintre ucenicii Săi pe munte și acolo s-a schimbat la față. Fața Lui a strălucit ca soarele, iar hainele s-au făcut albe ca lumina. Apostolul Petru scrie în 2 Petru 1:19: *“Și avem cuvântul proorociei, la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre”*. Strălucirea de pe fața lui Isus este înfricoșătoare, este imaginea celui ce este gata să judece lumea.

Când El va veni, după cei șapte ani de necaz și întuneric pe pământ, apariția Sa va fi mai puternică decât a soarelui pe cer. Imaginea Domnului îmbrăcat cu putere împărătească, haina lungă, încins cu un brâu de aur, părul alb, strălucitor ca zăpada sub strălucirea soarelui, va izbi privirea și va produce groază de moarte asupra locuitorilor pământului. Ochii Domnului lucesc ca para focului și citesc orice inimă, pătrunzând fiecare colț al inimii, picioarele Sale lucesc ca arama aprinsă, gata să strivească pe cei răi. Vocea Sa este puternică, zguduitoare, ca vuietul unor ape mari, din gura Sa iese acea sabie ascuțită; întreaga Sa aparență va fi prea greu de suportat pentru ființa umană. Mă gândesc cum vor putea să stea în fața Lui cei necredincioși, cei care trăiesc în păcat. Mă bucur că nu va trebui să stau în fața tronului alb în ziua cea mare pentru a fi condamnat la o sentință veșnică.

(VA URMA)